

Sygn. akt VI Ka 592/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska (spr.)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski

SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2012 r.

sprawy **A. D.**

oskarżonej z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości i art. 60 § 1 kks w zb. z art. 8 § 1 kks i inne

z powodu apelacji, wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 6 sierpnia 2012 r. sygn. akt IIK 53/12

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonej A. D. i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk postępowanie w sprawie o sygn. IIK 53/12 umarza,

II. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie w sprawie o sygn. IIK 53/12 ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. D. została oskarżona o to, że:

I. pełniąc funkcję p.o. Głównego Księgowego w (...) Centrum (...) w L., nie prowadziła w okresie od 01.02.2008 r. do 15.12.2010r. ksiąg rachunkowych w (...) Centrum (...), wbrew wymogom określonym w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 z późn. zm.), tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości i o przestępstwo skarbowe z art. 60 § 1 kks i w zbiegu z art. 8 § 1 kks,

II. pełniąc funkcję p.o. Głównego Księgowego w (...) Centrum (...) w L. zawarła w sprawozdaniu finansowym za 2008 r. nierzetelne dane w ten sposób, że sporządzając z dniem 31.03.2009 r. bilans (...) Centrum (...) w L. na dzień 31.12.2008 r. nie ujęła w pozycji „pozostałe należności” oraz w pozycji „pozostałe zobowiązania” kwoty co najmniej 65.106,63 zł, wbrew wymogom art. 46 ustawy o rachunkowości, tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości,

III. pełniąc funkcję p.o. Głównego Księgowego w (...) Centrum (...) w L. zawarła w sprawozdaniu finansowym za 2009 r. nierzetelne dane w ten sposób, że sporządzając z dniem 31.03.2010r. bilans (...) Centrum (...) w L. na dzień 31.12.2009 r., nie ujęła w pozycji „pozostałe należności” oraz w pozycji „pozostałe zobowiązania: kwoty co najmniej 137.767,67 zł, wbrew wymogom art. 46 ustawy o rachunkowości, tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości,

A. A. została oskarżona o to, że:

IV. pełniąc funkcję Dyrektora w (...) Centrum (...) w L., działając w ramach nadzoru, nie prowadziła w okresie od 01.02.2008 r. do 15.12.2010r. ksiąg rachunkowych w (...) Centrum (...), wbrew wymogom określonym w art. 10 w zw. z art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości, tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości i o przestępstwo skarbowe z art. 60 § 1 kks w zw. z art. 8 § 1 kks,

V. pełniąc funkcje Dyrektora w (...) Centrum (...) w L. zawarł w sprawozdaniu finansowym za 2008 r. nierzetelne dane w ten sposób, że z dniem 31.03.2009 r. zaaprobował w ramach nadzoru dane w bilansie (...) Centrum (...) w L. na dzień 31.12.2008 r., w którym nie ujęto w pozycji „pozostałe należności” oraz w pozycji „pozostałe zobowiązania” kwoty co najmniej 65.106,63 zł, wbrew wymogom art. 46 w zw. z art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości, tj. przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości,

VI. pełniąc funkcję Dyrektora w (...) Centrum (...) w L. zawarła w sprawozdaniu finansowym za 2009 r. nierzetelne dane w ten sposób, że z dniem 31.03.2010r. zaaprobowwała w ramach nadzoru dane w bilansie (...) Centrum (...) w L. na dzień 31.12.2009 r., w którym nie ujęto w pozycji „pozostałe należności” oraz w pozycji „pozostałe zobowiązania” kwoty co najmniej 137.767,67 zł, wbrew wymogom art. 46 w zw. z art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości, tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości,

VII. pełniąc funkcję Dyrektora w (...) Centrum (...) w L. zawarła w sprawozdaniu finansowym za 2010r. nierzetelne dane w ten sposób, że z dniem 14.04.2011r. zaaprobowwała w ramach nadzoru dane w bilansie (...) Centrum (...) w L. na dzień 31.12.2010r., w którym zaniżono pozycję „pozostałe zobowiązania z tytułu wynagrodzeń” o kwotę 72,00 zł oraz o wartość niewypłaconych wynagrodzeń pracownikom w kwocie 3.3011,60 zł wbrew wymogom art. 46 w zw. z art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości, tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2012r. w sprawie sygn. akt II K 53/12:

1. uznał oskarżoną A. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku z tą różnicą, iż czyn ten zakwalifikował z art. 60 § 1 kks i art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 8 § 1 kks i za to, na podstawie art. 60 § 1 kks w zw. z art. 8 § 3 kks wymierzył jej karę grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych, a na podstawie art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 8 § 3 kks wymierzył jej karę grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych i stwierdził, iż wykonaniu będzie podlegać jedynie kara grzywny wymierzona za czyn z art. 60 § 1 kks w zw. z art. 8 § 3 kks,

2. uznał oskarżoną A. D. za winną tego, że pełniąc funkcję p.o. Głównego Księgowego w (...) Centrum (...) w L. zawarła w sprawozdaniu finansowym za 2008 r. nierzetelne dane, wbrew wymogom art. 46 ustawy o rachunkowości tj. czynu z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości i za to, na podstawie art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości wymierzył jej karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych,

3. uznał oskarżoną A. D. za winną tego, że pełniąc funkcję p.o. Głównego Księgowego w (...) Centrum (...) w L. zawarła w sprawozdaniu finansowym za 2009 r. nierzetelne dane, wbrew wymogom art. 46 ustawy o rachunkowości tj. czynu z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości i za to, na podstawie art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości wymierzył jej karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych,

4. ustalił, iż oskarżona A. A. popełniła zarzucany jej czyn opisany w pkt IV części wstępnej wyroku z tą różnicą, iż czyn ten zakwalifikował z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości i art. 84 § 1 kks w zw. z art. 8 § 1 kks oraz ustalił, iż pełniąc funkcję Dyrektora w (...) Centrum (...) w L., zawarła w sprawozdaniu finansowym za 2008 r., 2009 r., 2010r. nierzetelne dane w ten sposób, że z dniem 31.03.2009 r., z dniem 31.03.2010r. i z dniem 14.04.2011r. zaaprobowwała

w ramach nadzoru nierzetelne dane w bilansie (...) Centrum (...) w L. na dzień 31.12.2008 r., na dzień 31.12.2009 r. i na dzień 31.12.2010r. wbrew wymogom art. 46 w zw. z art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości i tym samym popełniła czyn z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości i art. 84 kks w zw. z art. 8 § 1 kks i przyjął, że wina i społeczna szkodliwość tych czynów nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks postępowanie wobec niej warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

5. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks połączył kary grzywny wymierzone A. D. w pkt 1, 2 i 3 części dyspozytywnej wyroku i wymierzył jej jedną karę łączną grzywny w wymiarze 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych,

6. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 § 1 pkt 7 kk w zw. z art. 49 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks orzekł od A. A. świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych płatne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W.,

7. na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk obciążył A. D. i A. A. kosztami postępowania w sprawie po 1/2 a na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zwolnił je od konieczności uiszczenia opłaty w sprawie.

Z wyrokiem tym nie zgodziła się oskarżona A. D., zaskarżając go co do rozstrzygnięcia o karze. Skarżąca zarzuciła, jak należy rozumieć rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec niej kary grzywny i domagała się jej złagodzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu wobec oskarżonej A. D., niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych we wniesionym przez nią środku odwoławczym zarzutów wobec zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 8 k.p.k.

W niniejszej sprawie, prowadzonej bowiem uprzednio pod sygn. akt II Ks 93/11 w dniu 20 grudnia 2011 r. został wydany wobec oskarżonej A. D. i A. A. wyrok nakazowy. Od wskazanego orzeczenia wniosła za pośrednictwem swojego obrońcy sprzeciw wyłącznie A. A.. Nie budzi zaś żadnych wątpliwości, że jeżeli wyrok nakazowy obejmuje kilku oskarżonych, każdy z nich ma samodzielne prawo do wniesienia sprzeciwu, niezależnie od tego, czy istnieje tzw. łączność podmiotowa, czy też nie. Wyrok nakazowy natomiast zyskuje atrybut prawomocności w stosunku do tych oskarżonych, którzy nie wnieśli sprzeciwu, w odniesieniu natomiast do pozostałych - postępowanie toczyć się będzie dalej. Każdy bowiem z oskarżonych ma samodzielne prawo do oceny trafności zapadłego w stosunku do niego orzeczenia, ryzyko zaś ewentualnego pogorszenia sytuacji przez wniesienie sprzeciwu ponosi on sam i nie może ono rozciągać się na pozostałych oskarżonych, którzy środka zaskarżenia nie wnieśli. (por. Komentarz aktualizowany do art. 425 – 673 ustawy z dnia 06 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego pod red. J. Grajewskiego, Lex/el. 2012, komentarz do art. 506 k.p.k.).

Skoro zatem A. D. nie wniosła sprzeciwu od wydanego pod sygn. akt II Ks 93/11 wyroku nakazowego, to orzeczenie to wobec niej stało się prawomocne. Zgodnie zaś z art. 439 § 1 pkt. 8 k.p.k. Sąd Odwoławczy zobowiązany jest uchylić zaskarżony wyrok, jeżeli został on wydany pomimo to, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone. Skoro zaś postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone (wyrokiem nakazowym z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie II Ks 93/11), to wszczęte wobec A. D. postępowanie na zasadach ogólnych o te same czyny, a prowadzone pod sygn. akt II K 53/12 Sądu Rejonowego w Lubaniu postępowanie karne podlegało umorzeniu. Jeszcze raz bowiem należy podkreślić, iż na podstawie art. 506 § 3 k.p.k. wyrok nakazowy utracił w niniejszej sprawie wyłącznie moc co do oskarżonej A. A..

Wobec powyższego Sąd Okręgowy stosownie do art. 436 k.p.k. ograniczył rozpoznanie środka odwoławczego do powyższego uchybienia, podlegającemu uwzględnieniu z urzędu, gdyż jego rozpoznanie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania. Stąd też orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Stosownie zaś do art. 632 pkt. 2 k.p.k. kosztami postępowania w sprawie o sygn. akt II K 53/12 Sądu Rejonowego w Lubaniu obciążono Skarb Państwa.

Wyk. J.K.